

DEMOKRACIJA

Leto IV. - Štev. 49

Trst - Gorica 8. decembra 1950

Kaj nam
ponuja Babič?

Zadnji smo orisali vratolome akrobacije, ki jih je doslej izvezel tovaris Babič v pogledu tržaškega vprašanja. Danes pa se bomo vprašali: Kaj nam ponuja tovaris Babič v nadomestilo za to, kar sta skupno s Cammarato razbita?

V »Primorskem dnevniku« čitamo njegov naslednji odgovor: »Pravilna politika glede tržaškega vprašanja je le politika borbe za ustvarjanje pogojev, v katerih tržaško preovlaščstvo lahko odloča o svoji odavnostni neodvisnosti in brez pritiska od zunaj.«

Lepe besede in lepo načelo! Toda kako smo to dosegli brez Svobodnega tržaškega ozemlja? Tega čudežnega recepta tudi sam Babič ne ve, in zato je ruje ostal samo pri lepih, toda meglenih besedah. Govoril je sicer nekaj o tem, da mora tržaško delovno ljudstvo »postati samo gospodar v lastni hiši«. Toda katera naj bo ta hiša, potem ko razbija Svobodno tržaško ozemlje, tega nam tovaris Babič seveda ne pove. Ostaja torej dejstvo: naprej je lastno hišo tržaškega delovnega ljudstva porušil, nato pa se nano sklicuje! To je prava babičevska logika!

V ostalem tudi mi sami vedno podarjam, da naj Tržačani sami odločajo o vseh svojih vprašanjih, brez importirancev. Toda ponovno ugotavljamo, da se prav jugoslovanska oblastva, ki jih Babič tu na Tržaškem nekako neuradno zastopa, presneto malo brigajo za naše želje. Svoje ponudbe za krvavo kupljenje z Italijani dajejo stalno za našim hrbtom in proti volji tržaških Slovencev in Hrvatov. To ni prav!

Babič nam v svojih izvajanjih ni dal nobenega jamstva, da bi bil ta postopek v bodoče drugačen. Njegova trditev, da si mora vsak na rod priboriti pogoje, da bo lahko samostojno urejeval svoje življenje po lastni želji in potrebah, kadar je le v njegovem interesu, niskrena, pač pa kruto resnica. Priboriti si moramo take pogoje! Tržaški Sloveni moramo biti torej opreznii na vse strani, pripravljeni na borbo do skrajnosti tudi proti Babiču in njegovim, ako nečemo tvegati, da nas lastni sonarodnjaki prodajo za kup srebrnikov! V našem lastnem interesu, tudi v interesu stršega političnega in gospodarskega poslanstva Svobodnega tržaškega ozemlja je, da vse take načrte v osnovi prepričimo.

Babič je s svojim poročilom ponovil svojo že parkrat storjeno napako: zanikal je pravno realnost obstoječih določil mirovne pogodbe, da ne bi imel pri rokah nekaj ujetega, s čimer bi jo zamenjal. Izra govorilne mize je zahteval, naj zamenjamno obstoječo mirovno pogodbo za prazne besede. To pa ni enakovredno zamenjava, to sploh ni zamenjava!

Toda nesreča ne pride samna. Tako se je zgodilo tudi Babiču. Govoreč o ameriških podporah tujini je namreč ugotovil, da je kapitalizem na pogin. Dokaz: Marshallova načrt, razni fondi gospodarske pomoci itd. Vse to je, pa Babiču, kapitalizmu samo krinka obupne težnje za profitom...

Ce je kapitalizem, ki podpira, v notranji krizi, kaj pa naj si mislimo o tistih, ki od teh njegovih podpor žive? Ali je Babič pri stavljanju svojega govora kaj posnil, kaj bodo na takih izvajanjih dejali njegovi višji? Izgleda, da so se hitro čutili prizadete. V ponatisu Babičevega poročila, ki je izšel kot priloga »Primorskemu dnevniku« zastonj isčemo to odstavek, ki ga je objavil »Primorski dnevnik« v torki dne 28. novembra. S kruhom se ni kregati! To bi moral pomisliti Babič predno je govoril.

Toda kakor na desno, tako je Babič izpodrsnil tudi na levo. Babič je namreč ugotovil, da imajo vse pomoči, ki jih daje kapitalizem, za cilj samo izkorisčanje. Lepa hvaljenost in nekam neprijetna trditev Marsikaj se govori o cenuh, 10 katerih prodajo Jugoslavijo svoje proizvode na svetovnem trgu, in pred kratkim je sklenila pomembne obvezne pogodbe z Združenimi državami. Ali velja načelo, ki ga je iznesel, tudi za jugoslovanske pogoje? O tem se Babič ni izjasnil, toda mnogim prisotnim so se zlobno skrivile ustnice. Vsekakor precejšnja neopreznost, in zato bomo tudi te stavke njegovega govora zastonj iskali v ponatisu, ki ga je izdal »Primorski dnevnik«.

V dve in pol ur pričakujem, prav Hitlerjevsko dolgi govorilski klobusi se je torej Babič parkrat poslošno zaletel. Trditve, ki bi morale

Vzhodna nevarnost

Od srede
do srede

Uredništvo: Trst, ulica Machiavelli 22-II. - tel. 62-75
Uprava: Trst, ulica S. Anastasio 1-c - tel. 30-39
Goriško uredništvo: Gorica, Riva Piazzetta 18
CENA: posamezna številka L 20. — Naravnost:
mesečno L 85, letno L 1.020. — Za inozemstvo:
mesečno L 150, letno L 1.800. — Poštni čekovni
računi: Trst štev. 11-7223, Gorica štev. 9-18127

Daleč smo od tega, da bi mislili, da čaka zanodni svet na našo besedo, da bi sprejel važne sklepe o svoji in tudi o naši usodi. Nikakor si ne domisljamo, da onega, kar vidimo mi, drugi bolj pozvani ne opazijo, ko presojajo današnji položaj. Ali ono, kar nam daje pobudo za razmišljanje, je težki položaj, ki je nastal v svetu.

Pet mesecov je že, odkar je kitajski spopad podučil svet o tem, s kakšno lahko se more izvzeti mednaroden oborožen spopad. Vojna, ki je od samega začetka potekala nevarno, se je kasneje razvijala povoljno za Američane, danes pa opazujemo nevaren prorod Kitajscev in možnost, da bi oborožene sile zahoda mogle biti prisiljene, da se umaknijo s Koreje. Američka razglasila po svojem predsedniku, da bo svoje oborožene sile povčela in bo za to potrosila še daljne milijarde dolarjev, da bo skratka ne le vzpostavila položaj, ampak še bolj utrdila svoj ugled v Aziji in po celem svetu. Mi bomo v tem, da se priti vprašamo, ali Amerika s takim vpletanjem v azijske prilike ne tvega, da ne bo rešila Azije, da bi pa pri tem Evropo utegnila izgubiti.

Azija šteje okoli milijard prebivalcev, o katerem gre sodba, da se množi za 15 milijonov vsako leto. Kitajska sama šteje približno 500 milijonov duš, torej polovico Azije in četrtinu vsega človeštva. Združene države štejejo 160 milijonov, torej tretjino Kitajske. Sovjetska zveza ima 200 milijonov, njeni sateliti pa okrog 80 milijonov. V današnjem položaju, ko je izkušnja pokazala, da je proti desetim sovražnim divizijam treba postaviti deset svojih, se v sami Aziji nahaja Amerika pred trikrat močnejšim sovražnikom, dočim mora Sovjetska zveza in s hladnim računom preči na trenutek, ko se bo mogla nekazovanano v brez lastne nevarnosti vrči na plen. Danes gre za usodo cele naše celine!

All je spritoč takega položaja mogoče najti izhod? Vse glasnejsi postajajo glasovi, da se Zahod ne bo mogel braniti brez Nemčije. Zaman kaže Franco vedno večjo zaskrbljenost pred nemško oborožitvijo. Sila in potreba ustvarjata najtežje zakone. Hočeš nočeš, Zahod bo moral Nemcem zaupati orodje in z orožjem jim bo moral priznati enakopravnost na evropski celini.

Babič nam v svojih izvajanjih ni dal nobenega jamstva, da bi bil ta postopek v bodoče drugačen. Njegova trditev, da si mora vsak na rod priboriti pogoje, da bo lahko samostojno urejeval svoje življenje po lastni želji in potrebah, kadar je le v njegovem interesu, niskrena, pač pa kruto resnica. Priboriti si moramo take pogoje!

Tržaški Sloveni moramo biti torej opreznii na vse strani, pripravljeni na borbo do skrajnosti tudi proti Babiču in njegovim, ako nečemo tvegati, da nas lastni sonarodnjaki prodajo za kup srebrnikov!

V našem lastnem interesu, tudi v interesu stršega političnega in gospodarskega poslanstva Svobodnega tržaškega ozemlja je, da vse take načrte v osnovi prepričimo.

Babič je s svojim poročilom ponovil svojo že parkrat storjeno napako: zanikal je pravno realnost obstoječih določil mirovne pogodbe, da ne bi imel pri rokah nekaj ujetega, s čimer bi jo zamenjal. Izra govorilne mize je zahteval, naj zamenjamno obstoječo mirovno pogodbo za prazne besede. To pa ni enakovredno zamenjava, to sploh ni zamenjava!

Toda nesreča ne pride samna. Tako se je zgodilo tudi Babiču. Govoreč o ameriških podporah tujini je namreč ugotovil, da je kapitalizem na pogin. Dokaz: Marshallova načrt, razni fondi gospodarske pomoci itd. Vse to je, pa Babiču, kapitalizmu samo krinka obupne težnje za profitom...

Ce je kapitalizem, ki podpira, v notranji krizi, kaj pa naj si mislimo o tistih, ki od teh njegovih podpor žive? Ali je Babič pri stavljanju svojega govora kaj posnil, kaj bodo na takih izvajanjih dejali njegovi višji? Izgleda, da so se hitro čutili prizadete. V ponatisu Babičevega poročila, ki je izšel kot priloga »Primorskemu dnevniku« zastonj isčemo to odstavek, ki ga je objavil »Primorski dnevnik« v torki dne 28. novembra. S kruhom se ni kregati! To bi moral pomisliti Babič predno je govoril.

Toda kakor na desno, tako je Babič izpodrsnil tudi na levo. Babič je namreč ugotovil, da imajo vse pomoči, ki jih daje kapitalizem, za cilj samo izkorisčanje. Lepa hvaljenost in nekam neprijetna trditev Marsikaj se govori o cenuh, 10 katerih prodajo Jugoslavijo svoje proizvode na svetovnem trgu, in pred kratkim je sklenila pomembne obvezne pogodbe z Združenimi državami. Ali velja načelo, ki ga je iznesel, tudi za jugoslovanske pogoje? O tem se Babič ni izjasnil, toda mnogim prisotnim so se zlobno skrivile ustnice. Vsekakor precejšnja neopreznost, in zato bomo tudi te stavke njegovega govora zastonj iskali v ponatisu, ki ga je izdal »Primorski dnevnik«.

Babič je s svojim poročilom ponovil svojo že parkrat storjeno napako: zanikal je pravno realnost obstoječih določil mirovne pogodbe, da ne bi imel pri rokah nekaj ujetega, s čimer bi jo zamenjal. Izra govorilne mize je zahteval, naj zamenjamno obstoječo mirovno pogodbo za prazne besede. To pa ni enakovredno zamenjava, to sploh ni zamenjava!

Toda nesreča ne pride samna. Tako se je zgodilo tudi Babiču. Govoreč o ameriških podporah tujini je namreč ugotovil, da je kapitalizem na pogin. Dokaz: Marshallova načrt, razni fondi gospodarske pomoci itd. Vse to je, pa Babiču, kapitalizmu samo krinka obupne težnje za profitom...

Ce je kapitalizem, ki podpira, v notranji krizi, kaj pa naj si mislimo o tistih, ki od teh njegovih podpor žive? Ali je Babič pri stavljanju svojega govora kaj posnil, kaj bodo na takih izvajanjih dejali njegovi višji? Izgleda, da so se hitro čutili prizadete. V ponatisu Babičevega poročila, ki je izšel kot priloga »Primorskemu dnevniku« zastonj isčemo to odstavek, ki ga je objavil »Primorski dnevnik« v torki dne 28. novembra. S kruhom se ni kregati! To bi moral pomisliti Babič predno je govoril.

Toda kakor na desno, tako je Babič izpodrsnil tudi na levo. Babič je namreč ugotovil, da imajo vse pomoči, ki jih daje kapitalizem, za cilj samo izkorisčanje. Lepa hvaljenost in nekam neprijetna trditev Marsikaj se govori o cenuh, 10 katerih prodajo Jugoslavijo svoje proizvode na svetovnem trgu, in pred kratkim je sklenila pomembne obvezne pogodbe z Združenimi državami. Ali velja načelo, ki ga je iznesel, tudi za jugoslovanske pogoje? O tem se Babič ni izjasnil, toda mnogim prisotnim so se zlobno skrivile ustnice. Vsekakor precejšnja neopreznost, in zato bomo tudi te stavke njegovega govora zastonj iskali v ponatisu, ki ga je izdal »Primorski dnevnik«.

Babič je s svojim poročilom ponovil svojo že parkrat storjeno napako: zanikal je pravno realnost obstoječih določil mirovne pogodbe, da ne bi imel pri rokah nekaj ujetega, s čimer bi jo zamenjal. Izra govorilne mize je zahteval, naj zamenjamno obstoječo mirovno pogodbo za prazne besede. To pa ni enakovredno zamenjava, to sploh ni zamenjava!

Toda nesreča ne pride samna. Tako se je zgodilo tudi Babiču. Govoreč o ameriških podporah tujini je namreč ugotovil, da je kapitalizem na pogin. Dokaz: Marshallova načrt, razni fondi gospodarske pomoci itd. Vse to je, pa Babiču, kapitalizmu samo krinka obupne težnje za profitom...

Ce je kapitalizem, ki podpira, v notranji krizi, kaj pa naj si mislimo o tistih, ki od teh njegovih podpor žive? Ali je Babič pri stavljanju svojega govora kaj posnil, kaj bodo na takih izvajanjih dejali njegovi višji? Izgleda, da so se hitro čutili prizadete. V ponatisu Babičevega poročila, ki je izšel kot priloga »Primorskemu dnevniku« zastonj isčemo to odstavek, ki ga je objavil »Primorski dnevnik« v torki dne 28. novembra. S kruhom se ni kregati! To bi moral pomisliti Babič predno je govoril.

Toda kakor na desno, tako je Babič izpodrsnil tudi na levo. Babič je namreč ugotovil, da imajo vse pomoči, ki jih daje kapitalizem, za cilj samo izkorisčanje. Lepa hvaljenost in nekam neprijetna trditev Marsikaj se govori o cenuh, 10 katerih prodajo Jugoslavijo svoje proizvode na svetovnem trgu, in pred kratkim je sklenila pomembne obvezne pogodbe z Združenimi državami. Ali velja načelo, ki ga je iznesel, tudi za jugoslovanske pogoje? O tem se Babič ni izjasnil, toda mnogim prisotnim so se zlobno skrivile ustnice. Vsekakor precejšnja neopreznost, in zato bomo tudi te stavke njegovega govora zastonj iskali v ponatisu, ki ga je izdal »Primorski dnevnik«.

Babič je s svojim poročilom ponovil svojo že parkrat storjeno napako: zanikal je pravno realnost obstoječih določil mirovne pogodbe, da ne bi imel pri rokah nekaj ujetega, s čimer bi jo zamenjal. Izra govorilne mize je zahteval, naj zamenjamno obstoječo mirovno pogodbo za prazne besede. To pa ni enakovredno zamenjava, to sploh ni zamenjava!

Toda nesreča ne pride samna. Tako se je zgodilo tudi Babiču. Govoreč o ameriških podporah tujini je namreč ugotovil, da je kapitalizem na pogin. Dokaz: Marshallova načrt, razni fondi gospodarske pomoci itd. Vse to je, pa Babiču, kapitalizmu samo krinka obupne težnje za profitom...

Ce je kapitalizem, ki podpira, v notranji krizi, kaj pa naj si mislimo o tistih, ki od teh njegovih podpor žive? Ali je Babič pri stavljanju svojega govora kaj posnil, kaj bodo na takih izvajanjih dejali njegovi višji? Izgleda, da so se hitro čutili prizadete. V ponatisu Babičevega poročila, ki je izšel kot priloga »Primorskemu dnevniku« zastonj isčemo to odstavek, ki ga je objavil »Primorski dnevnik« v torki dne 28. novembra. S kruhom se ni kregati! To bi moral pomisliti Babič predno je govoril.

Toda kakor na desno, tako je Babič izpodrsnil tudi na levo. Babič je namreč ugotovil, da imajo vse pomoči, ki jih daje kapitalizem, za cilj samo izkorisčanje. Lepa hvaljenost in nekam neprijetna trditev Marsikaj se govori o cenuh, 10 katerih prodajo Jugoslavijo svoje proizvode na svetovnem trgu, in pred kratkim je sklenila pomembne obvezne pogodbe z Združenimi državami. Ali velja načelo, ki ga je iznesel, tudi za jugoslovanske pogoje? O tem se Babič ni izjasnil, toda mnogim prisotnim so se zlobno skrivile ustnice. Vsekakor precejšnja neopreznost, in zato bomo tudi te stavke njegovega govora zastonj iskali v ponatisu, ki ga je izdal »Primorski dnevnik«.

Babič je s svojim poročilom ponovil svojo že parkrat storjeno napako: zanikal je pravno realnost obstoječih določil mirovne pogodbe, da ne bi imel pri rokah nekaj ujetega, s čimer bi jo zamenjal. Izra govorilne mize je zahteval, naj zamenjamno obstoječo mirovno pogodbo za prazne besede. To pa ni enakovredno zamenjava, to sploh ni zamenjava!

Toda nesreča ne pride samna. Tako se je zgodilo tudi Babiču. Govoreč o ameriških podporah tujini je namreč ugotovil, da je kapitalizem na pogin. Dokaz: Marshallova načrt, razni fondi gospodarske pomoci itd. Vse to je, pa Babiču, kapitalizmu samo krinka obupne težnje za profitom...

Ce je kapitalizem, ki podpira, v notranji krizi, kaj pa naj si mislimo o tistih, ki od teh njegovih podpor žive? Ali je Babič pri stavljanju svojega govora kaj posnil, kaj bodo na takih izvajanjih dejali njegovi višji? Izgleda, da so se hitro čutili prizadete. V ponatisu Babičevega poročila, ki je izšel kot priloga »Primorskemu dnevniku« zastonj isčemo to odstavek, ki ga je objavil »Primorski dnevnik« v torki dne 28. novembra. S kruhom se ni kregati! To bi moral pomisliti Babič predno je go

„Beneških Slovencev ní...“

Kakor smo v »Demokraciji« že poročali, je novinar g. Jean Buhler priobčil 30. oktobra t.l. v švicarski »Gazzette de Lausanne« članek o položaju Slovencev na Tržaškem in slovenske manjšine v Italiji na Goriškem ter v videmski pokrajini. Gospod Buhler je pokazal, da zadevo temeljito pozna, ker je bil njegov članek eden od najboljših, kar so jih tuji časopisi do sedaj priobčili v zadevi nas Slovencev v Trstu in pod Italijo. Zato je tu di povedal javnosti jasno besedo o krivicah, ki se nam godijo in jih prikazal v luci dejstev.

Članek g. Buhlerja je seveda prav zaradi njegove svetle objektivnosti zdobil neveljivo v italijanskih krogih in pri Italijanih — poklicnih sovražnikih Slovencev. Zato se je, nekoliko pozno sicer, oglasil v »Giornale di Trieste« od 28. novembra sam Diego de Castro, ki je povedal svojo besedo v rubriki »šolskih vesti«.

Najprej pove Diego de Castro, da zameri g. Buhler, ker ni prisel iskat resnice k njemu in njegovim, ampak že raje iztegnil druge viceciste resnice in jo kot takšno tudi priobčil. Diego de Castro namiguje namreč, da bi se moral g. Buhler obrniti na »Messaggero Veneto«, ki je letos spomladi priobčil vrsičev članek, polnih sramotjenja in neresničnih trditv na račun Slovencev v Italiji in proti njihovim jezikovnim pravicam. Ali se morajo tudi novinarji prepričati o krivicah pri krivcih, namesto pri žrtvah krivicev?

Očitnovalno Diego de Castro pozablja, da je »Demokracija« že pobila v vrsti pestrih članakov vse lažne trditve Arturja Manzana, ki je pisal v »Messaggero Veneto«. In kdo ve, da niso prav naši odgovorji v »Demokraciji« služili g. Buhler-

ju, da se je s krivičnim položajem Slovencev v Italiji tako dobro seznanil? O krivičnem in trdem ravnanju s slovensko manjšino na Goriškem Diego de Castro noče niti govoriti, ker seveda nima primeren razlogov, da bi vsaj navidezno obiljasne ugotovitve novinara g. Buhlerja, ki je v »Gazzette de Lausanne« povedal svetovni javnosti, da nam sedanja »demokratična in democristianska« Italija prepoveduje celo rabo našega materinega jezika na sejah občinskega sveta in v javnih uradih in da naše šole, čeprav priznane in deluoče, nima o se svojega posebnega zakona. Skratka: Italija krši predpise člena 15 mirovne pogodbe, člena 6 njene republike ustave in sedaj se konvencio o dejanskem spoštovanju vseh človekovih pravic, ki jo je podpisala 4. novembra t.l. v Rimu. V tej konvenčiji je rečeno, da mora Italija, ki je to konvencijo podpisala, dejanski spoštovati tudi manjšinske jezikovne pravice v mejah svoje republike.

Ker mu je položaj Slovencev na Goriškem trd oreh, se zato Diego de Castro z naivnimi razlogi spušča raje v obravnavanje položaja slovenske manjšine v videmski pokrajini. Toda glej, Diego de Castro pada tudi pri tem vprašanju iz protislovja, takoj, da pi se mu gospod Buhler prav lepo posmejal in mu povedal, da s svojim pisanjem priznava očitno krivico, ki se tudi Slovencem v videmski pokrajini godi, ne le danes, ampak že od leta 1866, to je, odkar so padli pod Italijo.

Najprej priznava Diego de Castro, da so Slovenci v videmski pokrajini pripadniki slovenske družine, potem pa zmotno in smešno trdi, da ne govorijo čiste slovenščine, ampak samo slovensko narečeje

(Konec na 4. strani)

kim na Titovo zahtevo ukinila svoj jugoslovanski odsek, kakor da bi na jugoslovanski strani zelenega zastora vladala svoboda... Načelnost!

Trgovina za devize tudi v Kopru

Podobno kakor v Jugoslaviji so jugoslovanska oblastva odprla tudi v Kopru trgovine, v katerih predajajo vso pravico Slovencem v videmski pokrajini, da so spoštovani kot slovenska jezikovna manjšina in da se jim jezikovne pravice tudi dejanski uveljavijo tako v solah, kakov v javnih uradih.

(Konec na 4. strani)

kim na Titovo zahtevo ukinila svoj jugoslovanski odsek, kakor da bi na jugoslovanski strani zelenega zastora vladala svoboda... Načelnost!

Trgovina za devize tudi v Kopru

Podobno kakor v Jugoslaviji so jugoslovanska oblastva odprla tudi v Kopru trgovine, v katerih predajajo vso pravico Slovencem v videmski pokrajini, da so spoštovani kot slovenska jezikovna manjšina in da se jim jezikovne pravice tudi dejanski uveljavijo tako v solah, kakov v javnih uradih.

(Konec na 4. strani)

kim na Titovo zahtevo ukinila svoj jugoslovanski odsek, kakor da bi na jugoslovanski strani zelenega zastora vladala svoboda... Načelnost!

Trgovina za devize tudi v Kopru

Podobno kakor v Jugoslaviji so jugoslovanska oblastva odprla tudi v Kopru trgovine, v katerih predajajo vso pravico Slovencem v videmski pokrajini, da so spoštovani kot slovenska jezikovna manjšina in da se jim jezikovne pravice tudi dejanski uveljavijo tako v solah, kakov v javnih uradih.

(Konec na 4. strani)

kim na Titovo zahtevo ukinila svoj jugoslovanski odsek, kakor da bi na jugoslovanski strani zelenega zastora vladala svoboda... Načelnost!

Trgovina za devize tudi v Kopru

Podobno kakor v Jugoslaviji so jugoslovanska oblastva odprla tudi v Kopru trgovine, v katerih predajajo vso pravico Slovencem v videmski pokrajini, da so spoštovani kot slovenska jezikovna manjšina in da se jim jezikovne pravice tudi dejanski uveljavijo tako v solah, kakov v javnih uradih.

(Konec na 4. strani)

kim na Titovo zahtevo ukinila svoj jugoslovanski odsek, kakor da bi na jugoslovanski strani zelenega zastora vladala svoboda... Načelnost!

Trgovina za devize tudi v Kopru

Podobno kakor v Jugoslaviji so jugoslovanska oblastva odprla tudi v Kopru trgovine, v katerih predajajo vso pravico Slovencem v videmski pokrajini, da so spoštovani kot slovenska jezikovna manjšina in da se jim jezikovne pravice tudi dejanski uveljavijo tako v solah, kakov v javnih uradih.

(Konec na 4. strani)

kim na Titovo zahtevo ukinila svoj jugoslovanski odsek, kakor da bi na jugoslovanski strani zelenega zastora vladala svoboda... Načelnost!

Trgovina za devize tudi v Kopru

Podobno kakor v Jugoslaviji so jugoslovanska oblastva odprla tudi v Kopru trgovine, v katerih predajajo vso pravico Slovencem v videmski pokrajini, da so spoštovani kot slovenska jezikovna manjšina in da se jim jezikovne pravice tudi dejanski uveljavijo tako v solah, kakov v javnih uradih.

(Konec na 4. strani)

kim na Titovo zahtevo ukinila svoj jugoslovanski odsek, kakor da bi na jugoslovanski strani zelenega zastora vladala svoboda... Načelnost!

Trgovina za devize tudi v Kopru

Podobno kakor v Jugoslaviji so jugoslovanska oblastva odprla tudi v Kopru trgovine, v katerih predajajo vso pravico Slovencem v videmski pokrajini, da so spoštovani kot slovenska jezikovna manjšina in da se jim jezikovne pravice tudi dejanski uveljavijo tako v solah, kakov v javnih uradih.

(Konec na 4. strani)

kim na Titovo zahtevo ukinila svoj jugoslovanski odsek, kakor da bi na jugoslovanski strani zelenega zastora vladala svoboda... Načelnost!

Trgovina za devize tudi v Kopru

Podobno kakor v Jugoslaviji so jugoslovanska oblastva odprla tudi v Kopru trgovine, v katerih predajajo vso pravico Slovencem v videmski pokrajini, da so spoštovani kot slovenska jezikovna manjšina in da se jim jezikovne pravice tudi dejanski uveljavijo tako v solah, kakov v javnih uradih.

(Konec na 4. strani)

kim na Titovo zahtevo ukinila svoj jugoslovanski odsek, kakor da bi na jugoslovanski strani zelenega zastora vladala svoboda... Načelnost!

Trgovina za devize tudi v Kopru

Podobno kakor v Jugoslaviji so jugoslovanska oblastva odprla tudi v Kopru trgovine, v katerih predajajo vso pravico Slovencem v videmski pokrajini, da so spoštovani kot slovenska jezikovna manjšina in da se jim jezikovne pravice tudi dejanski uveljavijo tako v solah, kakov v javnih uradih.

(Konec na 4. strani)

kim na Titovo zahtevo ukinila svoj jugoslovanski odsek, kakor da bi na jugoslovanski strani zelenega zastora vladala svoboda... Načelnost!

Trgovina za devize tudi v Kopru

Podobno kakor v Jugoslaviji so jugoslovanska oblastva odprla tudi v Kopru trgovine, v katerih predajajo vso pravico Slovencem v videmski pokrajini, da so spoštovani kot slovenska jezikovna manjšina in da se jim jezikovne pravice tudi dejanski uveljavijo tako v solah, kakov v javnih uradih.

(Konec na 4. strani)

kim na Titovo zahtevo ukinila svoj jugoslovanski odsek, kakor da bi na jugoslovanski strani zelenega zastora vladala svoboda... Načelnost!

Trgovina za devize tudi v Kopru

Podobno kakor v Jugoslaviji so jugoslovanska oblastva odprla tudi v Kopru trgovine, v katerih predajajo vso pravico Slovencem v videmski pokrajini, da so spoštovani kot slovenska jezikovna manjšina in da se jim jezikovne pravice tudi dejanski uveljavijo tako v solah, kakov v javnih uradih.

(Konec na 4. strani)

kim na Titovo zahtevo ukinila svoj jugoslovanski odsek, kakor da bi na jugoslovanski strani zelenega zastora vladala svoboda... Načelnost!

Trgovina za devize tudi v Kopru

Podobno kakor v Jugoslaviji so jugoslovanska oblastva odprla tudi v Kopru trgovine, v katerih predajajo vso pravico Slovencem v videmski pokrajini, da so spoštovani kot slovenska jezikovna manjšina in da se jim jezikovne pravice tudi dejanski uveljavijo tako v solah, kakov v javnih uradih.

(Konec na 4. strani)

kim na Titovo zahtevo ukinila svoj jugoslovanski odsek, kakor da bi na jugoslovanski strani zelenega zastora vladala svoboda... Načelnost!

Trgovina za devize tudi v Kopru

Podobno kakor v Jugoslaviji so jugoslovanska oblastva odprla tudi v Kopru trgovine, v katerih predajajo vso pravico Slovencem v videmski pokrajini, da so spoštovani kot slovenska jezikovna manjšina in da se jim jezikovne pravice tudi dejanski uveljavijo tako v solah, kakov v javnih uradih.

(Konec na 4. strani)

kim na Titovo zahtevo ukinila svoj jugoslovanski odsek, kakor da bi na jugoslovanski strani zelenega zastora vladala svoboda... Načelnost!

Trgovina za devize tudi v Kopru

Podobno kakor v Jugoslaviji so jugoslovanska oblastva odprla tudi v Kopru trgovine, v katerih predajajo vso pravico Slovencem v videmski pokrajini, da so spoštovani kot slovenska jezikovna manjšina in da se jim jezikovne pravice tudi dejanski uveljavijo tako v solah, kakov v javnih uradih.

(Konec na 4. strani)

kim na Titovo zahtevo ukinila svoj jugoslovanski odsek, kakor da bi na jugoslovanski strani zelenega zastora vladala svoboda... Načelnost!

Trgovina za devize tudi v Kopru

Podobno kakor v Jugoslaviji so jugoslovanska oblastva odprla tudi v Kopru trgovine, v katerih predajajo vso pravico Slovencem v videmski pokrajini, da so spoštovani kot slovenska jezikovna manjšina in da se jim jezikovne pravice tudi dejanski uveljavijo tako v solah, kakov v javnih uradih.

(Konec na 4. strani)

kim na Titovo zahtevo ukinila svoj jugoslovanski odsek, kakor da bi na jugoslovanski strani zelenega zastora vladala svoboda... Načelnost!

Trgovina za devize tudi v Kopru

Podobno kakor v Jugoslaviji so jugoslovanska oblastva odprla tudi v Kopru trgovine, v katerih predajajo vso pravico Slovencem v videmski pokrajini, da so spoštovani kot slovenska jezikovna manjšina in da se jim jezikovne pravice tudi dejanski uveljavijo tako v solah, kakov v javnih uradih.

(Konec na 4. strani)

kim na Titovo zahtevo ukinila svoj jugoslovanski odsek, kakor da bi na jugoslovanski strani zelenega zastora vladala svoboda... Načelnost!

Trgovina za devize tudi v Kopru

Podobno kakor v Jugoslaviji so jugoslovanska oblastva odprla tudi v Kopru trgovine, v katerih predajajo vso pravico Slovencem v videmski pokrajini, da so spoštovani kot slovenska jezikovna manjšina in da se jim jezikovne pravice tudi dejanski uveljavijo tako v solah, kakov v javnih uradih.

(Konec na 4. strani)

kim na Titovo zahtevo ukinila svoj jugoslovanski odsek, kakor da bi na jugoslovanski strani zelenega zastora vladala svoboda... Načelnost!

Trgovina za devize tudi v Kopru

Podobno kakor v Jugoslaviji so jugoslovanska oblastva odprla tudi v Kopru trgovine, v katerih predajajo vso pravico Slovencem v videmski pokrajini, da so spoštovani kot slovenska jezikovna manjšina in da se jim jezikovne pravice tudi dejanski uveljavijo tako v solah, kakov v javnih uradih.

(Konec na 4. strani)

kim na Titovo zahtevo ukinila svoj jugoslovanski odsek, kakor da bi na jugoslovanski strani zelenega zastora vladala svoboda... Načelnost!

Trgovina za devize tudi v Kopru

Podobno kakor v Jugoslaviji so jugoslovanska oblastva odprla tudi v Kopru trgovine, v katerih predajajo vso pravico Slovencem v videmski pokrajini, da so spoštovani kot slovenska jezikovna manjšina in da se jim jezikovne pravice tudi dejanski uveljavijo tako v solah, kakov v javnih uradih.

(Konec na 4. strani)

kim na Titovo zahtevo ukinila svoj jugoslovanski od

Vesti z Goriškega

„Beneških Slovencev ní...“

(Nadaljevanje z druge strani)

Diego de Castro pa je v vidni zadregi napisal se siedeče zanimive besede: »Težko je opredeliti kaj je prav za prav narodna manjšina« (»E' difficile definire cosa sia una minoranza etnica«). In po svoje prihaja do zaključka, da bi se moralo v splošnem smatrati za narodno manjšino »skupino oseb (sun gruppo di individui), ki živijo na ozemlju države, katere uradnega jezika slabo razumejo, ker imajo svoj lastni jezik in želijo biti pripeljenci k lastni matični državi.«

Otročja naivnost ubogega Diega de Castro je pri takih trditvah sedva povsem smešna, njegovi tezi pa naravnost škodljiva, ker pada v priznanje, da so Francozi v Dolini Aosta, Nemci v dolini Gressoney, Ladinci na Tridentinskem in zojet Nemci na Tirolskem in Tridentinskem vsi proti Italiji in za pripeljitev k svoji lastni matični državi... To bodo povedano Diegu de Castro, da je njegovo tolmacenje pojma narodne manjšine popolnoma zgrešeno. Narod, in manjšina je manjšina zaradi njenega izvora in zaradi njenega jezika. To je poglavito! In Diego de Castro priznava odkrito, da so Slovenci v videmski pokrajini Siovani, ki govorijo slovenski jezik!

Slovenci v videmski pokrajini govorijo kot sicer ostali Slovenci v svojem beneškoslovenskem načaju, knjižne slovenščine pa dobro ne obvladajo, ker jih Italija že od leta 1866 zatira na jezikovnem polju in jim neče priznati niti osnovnih slovenskih šol. Italiji pomaga pri poslu raznarodovanja tudi vi-

demsko cerkveno oblastvo, ko sistematično pošilja v slovenske kraje laške duhovnike, strupene sovražnike našega jezika, slovenske pa namešča v Furlanijo.

Ni res, da je leta 1946 ljudstvo zahtevalo, da ostane pod Italijo, pač pa je res, da so predstavniki ljudstva izročili komisiji, ki je tod kirožila, jasno in odločno spomeničo, ki smo jo lani priborčili, in ki pravi, da imajo beneški Slovenci pravico do pripeljitev k matični državi Jugoslaviji; če pa jih mirovna pogoda pusti še pod Italijo, jim mora ta odpreti slovenske žele in uveljaviti ter spoštovati vse narodnosti in jezikovne pravice!

Sicer pa moramo poklicati Diegu de Castro v spomin dejstvo, da je »Messaggero Veneto« trdil letos spomladi v svojih člankih, da je vsa slovenska duhovščina v videmski pokrajini za Jugoslavijo Komu verjeti, temu listu ali Diegu de Castro? Ena je za nas resnica, da sta oba v očitni zadregi pred zivim dejstvom, da zahteva 70 tisoč Slovencev v Italiji svoje jezikovne pravice, ki se ne morejo odreči nobeni manjšini kot taki, tudi če stremi po pripeljitev k svoji matični državi. Saj je to stremilje nekaj popolnoma naravnega!

Slovenci v Italiji smo avtohotoni in živimo na svojem ozemlju. In Italija nam zanika naše pravice in nas na tem polju zatira. Italijani v Ljubljini in v Eritreji pa so ostanki kolonizatorjev, ki so se vrnili tja z orojem v roki, in vendar zahetva Italija zanje spoštovanje vseh narodnosti in jezikovnih pravic!

Prav, toda prej naj jih Italija prizna in uveljaviti tudi nam Slovencem v svojih mejah!

Po trditvah Diega de Castro govorijo ne! Sicer pa prosimo za odkrit odgovor!

Sindikalno zborovanje slovenskih učiteljev

Pretekli teden je bilo v Gorici v prostorih osnovne šole v Solskem domu v ulici Croce sindikalno zborovanje slovenskih učiteljev. Zborovanje je vodil zastopnik sindikata italijanski učitelj g. Sambo, ki je učiteljem tolmačil razna vprašanja stanovske sindikalne značaja.

Nekateri učitelji so sprožili zadavo posebne doklade, v znesku 250 lir, ki jo učitelji v dolini Aosta prejemajo, ker poučujejo dva jezika, italijanski in francoski. Učitelji na osnovnih šolah s slovenskim učnim jezikom, ki tudi poučujejo dva jezika, pa te doklade ne prejemajo. Na žalost g. Sambo na to vprašanje ni odgovoril in ga tudi razpravljal ni, kakor so učitelji

želeli, ker je zadeva prav sindikalnega značaja.

G. Sambo je pa povedal, da je bil v Rimu, kjer se je potegoval za to, da bi vladu izdala poseben zakon za naše šole. Toda dosegel ni nicesar, ker so baje v Rimu mnenja, da morejo naše šole poslovati tudi brez takega zakona.

Nas ta vest posebno ne zadene, ker vemo, da je izdaj tega zakona odvisna od gorškega prefekta, kateremu ga je ministrstvo poslalo na ogled in potrditev že pred dnevnim letom, on ga pa drži raje v predalu svoje pisalne mize, kakor nam je sam povedal. Sindikalni zastopniki slovenskih učiteljev imajo vso pravico, da ta zakon zahtevajo!

Miklavž v Podgori in Standrežu
Sy. Miklavž, kakršnega pozna pristino slovensko izročilo, je letos prišel v Podgoro. Domači župnik mu je priedel dostojni sprejem z vprizoritivno enodejanje »Miklavž čakamo« v prijazni župniški dvoranici. Navdušenje malčkov kakor tudi odrasli je doseglo višek, ko je prišel čestitljivi Miklavž v vsem razkošju spremsta angeldov - tudi parkeljek je bil zraven - in z bogatimi darovi. Vsi otroci in tudi nekateri odrasli so bili obdarjeni in odšli so po končani prireditvi veseli domov v' upanju, da jih bo sv. Miklavž obiskal tudi prihodnje leto.

V Standrežu je č. g. kaplan s prieditvijo Miklavževega večera popolnoma razveseli otroke, ki so

vsi napolnili dvoranico. Lepa igra in obdarovanje sta otroke navdušili. Vrhuneč zanimanja je seveda vzdoud pribor sv. Miklavža, ki je obljubil, da pride še, če bodo pridni.

Tudi po drugih okoliških vaseh je bilo Miklavževanje, a ne v običajni oblikah. Tam so priredili bolj modernega Miklavža, ki pa nimata čarobne privlačnosti. Da bi pa prej zastupili srca naših najmlajših, jim uničujejo tudi to nedolžno veselje in jo skušajo nadomestiti z raznimi Pavlihi, ki nimajo z Miklavžem prav nič opraviti.

DARUJTE SLOVENSKEMU DOBRODELNEMU DRUŠTVU V GORICI, RIVA PIAZZUTTA 18/I. USMILITE SE NASIH REVNIH IN POTREBNIH BRATOV TER SESTER, ZLASTI NAJMLAJŠIH!

ljal kokoš ali petelin. Ko so prišli na ženinov dom, nevestin bratni maral iti s skrinje, dokler mu niso plačali. Potem so balo skrbno razložili in spravili v hišo. Tu so jih navadno tudi pogostili. Zunaj je nekdo moral stražiti na voz, sicer so domači fantje brž sneli kol, ga skrili in zanj zahtevali od kupinolo. Včasi so kolo odvleki kar v gostilno in se na ženinov račun pošteno napili.

Večer pred poroko so vaški fantje »uprili« prišli pet in se posloviti od sledige stanu. Zapeli so pesem:

»Oj ti ledig stan, jaz ne zabim nanj, nanj se zmislim noč in dan.«

Tudi godeci so bili pri takem poslovilnem večeru.

Zapeli so znano pesem:

»V okolici tržaški mi deklica živi, je roža tak lepa, da lepe najti ni.«

Dal zanjo bili svet, da roža ta prekrasna bi htela mene vzet.«

Na skrinje se je usedel nevestin brat. Ko so odrinili z balo, so veselo ukali in uganjali burke. Nekdo se je postavil zadaj za voz in kokodakal, a čimer je predstav-

je že značajno zadržalo vse.

Zastanki učiteljskih plač in doklad

Danes ne gre za to, ali je duhovščina z mons. Trinkom na celu za pripeljitev k Jugoslaviji in tudi ne za dejstvo, da so se slovenski fantje iz videmski pokrajine borili v več vojnah kot vojski italijanske vojske (ker vsak državljanc je pač primoran stopiti v vojsko atja priti pred vojaško sodiščo); danes gre za to, da dobijo Slovenci v videmski pokrajini svoje slovenske šole. Saj jih je obljubila vladna izjava od julija 1945 in okrožna prefektura d. Candonija od jeseni istega leta. Nato pa se mirovna pogoda, republiška ustava in sedaj tudi konvencija o pravici človeku.

Sicer pa moramo poklicati Diegu de Castro v spomin dejstvo, da je »Messaggero Veneto« trdil letos spomladi v svojih člankih, da je vsa slovenska duhovščina v videmski pokrajini za Jugoslavijo Komu verjeti, temu listu ali Diegu de Castro? Ena je za nas resnica, da sta oba v očitni zadregi pred zivim dejstvom, da zahteva 70 tisoč Slovencev v Italiji svoje jezikovne pravice, ki se ne morejo odreči nobeni manjšini kot taki, tudi če stremi po pripeljitev k svoji matični državi. Saj je to stremilje nekaj popolnoma naravnega!

Slovenci v Italiji smo avtohotoni in živimo na svojem ozemlju. In Italija nam zanika naše pravice in nas na tem polju zatira. Italijani v Ljubljini in v Eritreji pa so ostanki kolonizatorjev, ki so se vrnili tja z orojem v roki, in vendar zahetva Italija zanje spoštovanje vseh narodnosti in jezikovnih pravic!

Prav, toda prej naj jih Italija prizna in uveljaviti tudi nam Slovencem v svojih mejah!

Nujna prošnja

Zavedna mlada slovenska narodnjakinja in demokratinja živi v zelo težkem položaju, ker je omejena na svobodi in na prehrani ter bi sčasoma prav zaradi tega pomanjkanja lahko prisiljena na življeno. Določena je užitina v znesku 250 lir za prešiča, ki ga kmet za kolje za lastno uporabo. Ta trošarina velja le za enega prešiča na vsako družino.

Finansiranje industrijskih obratov

V smislu zakona št. 910 (od 27. okt. 1950) bo država s posebnim finansiranjem podprt ponovno obravnavo v goriških občinih tistih podjetij, ki so prej delovala na ozemlju, ki je z mirovno pogodbo priskočilo pod Jugoslavijo.

V prejšnji številki smo napačno sporočili navodilo za predplačila na revijo »STVARNOST«.

Vplačila se vrše po poštnih poštnicah št. 11-7223 naslovljenih na upravo »Demokracija«, Trst, ulica S. Anastasio 1-c z oznako na hrbtni strani, da se vplačilo nanaša na revijo »STVARNOST«.

Objave Slov. dobrodelnega društva v Trstu
V založbi društva bo v nekaj dneh izšel praktični stenski koledar. Razdeljen bo po mesecih z razpredelitevijo dr. Augusta Sfiligija v Gorico, ul. Garibaldi št. 9-l, svoj nujni prispevek za prehrano mladega dekleta!

Vsak razume, da gre za strogo diskretno zadevo in da imena trpečega dekleta danes ne moremo objaviti, da bi mu ne škodovali. Uredništvo našega lista pa jamči za resnost prošnje!

Vsak, tudi se tako nizek prispevek, bomo hvalno sprejeli!

Plesna in baletna šola
Društvo še vedno vpisuje deklece od 9 do 12 let starosti v svojo plesno in baletno šolo, ki se bo v kratkem začela. Prijavite takoj svoje hčerke na sedež društva v ulici Machiavelli št. 22-II, kjer dobite tudi vsa nadaljnja pojasnila.

Mizarji! kmetovalci! podjetniki!
deske smreke, mace, snove in trdi lesa, trame in parke, kete audi na jugodne.

CALEA T R S T

TEL. 90441 Viale Sonnino, 24

UNIVERSALTECNICA

Povzemajoč simpatičen običaj darujemo vsem kupcem ŠIVALNEGA STROJA ali radio-aparata

ZILIOTTO

NUDI NAJ-BOLJŠE VRSTE KRZNA PO NAJUGODNEJŠIH CENAH

OLAIŠAVF PRI PLACILU!

Trst - ulica XXX Ottobre 11 - tel. 29-374

KRZNARSTVO

ZILIOTTO

NUDI NAJ-BOLJŠE VRSTE KRZNA PO NAJUGODNEJŠIH CENAH

OLAIŠAVF PRI PLACILU!

Trst - ulica XXX Ottobre 11 - tel. 29-374

UNIVERSALTECNICA

Povzemajoč simpatičen običaj darujemo vsem kupcem ŠIVALNEGA STROJA ali radio-aparata

ZILIOTTO

NUDI NAJ-BOLJŠE VRSTE KRZNA PO NAJUGODNEJŠIH CENAH

OLAIŠAVF PRI PLACILU!

Trst - ulica XXX Ottobre 11 - tel. 29-374

KRZNARSTVO

ZILIOTTO

NUDI NAJ-BOLJŠE VRSTE KRZNA PO NAJUGODNEJŠIH CENAH

OLAIŠAVF PRI PLACILU!

Trst - ulica XXX Ottobre 11 - tel. 29-374

UNIVERSALTECNICA

Povzemajoč simpatičen običaj darujemo vsem kupcem ŠIVALNEGA STROJA ali radio-aparata

ZILIOTTO

NUDI NAJ-BOLJŠE VRSTE KRZNA PO NAJUGODNEJŠIH CENAH

OLAIŠAVF PRI PLACILU!

Trst - ulica XXX Ottobre 11 - tel. 29-374

UNIVERSALTECNICA

Povzemajoč simpatičen običaj darujemo vsem kupcem ŠIVALNEGA STROJA ali radio-aparata

ZILIOTTO

NUDI NAJ-BOLJŠE VRSTE KRZNA PO NAJUGODNEJŠIH CENAH

OLAIŠAVF PRI PLACILU!

Trst - ulica XXX Ottobre 11 - tel. 29-374

UNIVERSALTECNICA

Povzemajoč simpatičen običaj darujemo vsem kupcem ŠIVALNEGA STROJA ali radio-aparata

ZILIOTTO

NUDI NAJ-BOLJŠE VRSTE KRZNA PO NAJUGODNEJŠIH CENAH

OLAIŠAVF PRI PLACILU!

Trst - ulica XXX Ottobre 11 - tel. 29-374